

La CHE

L'article que presento en aquesta ocasió és part d'un llibre informatiu de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre i penso que serà interessant per a la gran majoria dels regants, pel fet de ser dades històriques, que sempre resulten agradables de conèixer. En les properes edicions aniré recopilant més dades sobre la importància de la gestió de l'aigua, que en aquesta ocasió és impossible de fer per manca d'espai.

Permeteu-me dir, també, que en la darrera edició d'*El Nou Pinetell* em vaig oblidar el meu gran amic Francisco Buira Navarra, en fer menció de les persones que constituïem la Junta de la Germandat Sindical.

LA CHE, una mica d'història

La Confederació Hidrogràfica de l'Ebre es va crear l'any 1926, anomenant-se, llavors, Confederació Sindical Hidrogràfica de l'Ebre. Va ser la primera creada a Espanya.

Quan es va crear ja s'havia difós a Espanya la necessitat de desenvolupar una política hidràulica. En el 1902 s'havia aprovat el primer Pla Nacional d'Obres Hidràuliques, i als congressos nacionals de recs celebrats posteriorment es va tractar la conveniència de crear mancomunitats dels sindicats de regants.

Des de l'ordre de creació (5 de març de 1926), la comissió organitzadora dirigida per Manuel Lorenzo Pardo va desenvolupar una intensa tasca divulgativa per tota la conca, avalada en alguns casos amb la presència del cap de Govern i el Ministeri de Foment. Després, van començar els plans d'obres i la realització de projectes. Va ser un procés llarg, en el qual no podem oblidar els pensaments de Joaquim Costa, gran impulsor de l'aprofitament hidràulic dels nostres rius, i la decisió del comte de Guadalhorce, important suport en el Ministeri de Foment, i Manuel Lorenzo Pardo, defensor i realitzador de l'aprofitament integral de les conques i primer director tècnic de la llavors Confederació Sindical Hidrogràfica de l'Ebre.

La conca de l'Ebre se situa en el quadrant NE de la península

ibèrica i ocupa una superfície total de 85.000 km², dels quals uns 450 km² són a Andorra, uns 500 km² a França i la resta a Espanya, dividits entre 9 comunitats autònomes: Cantàbria, Castella i Lleó, País Basc, La Rioja, Navarra, Aragó, Castella-la Mancha, Catalunya i Comunitat Valenciana. Els seus límits naturals són: pel nord, les muntanyes cantàbriques i els Pirineus; per l'est, la cadena costerocatalana, i pel sud-est el sistema Ibèric.

Està drenada per l'Ebre, que amb una longitud total de 910 km, discorre en sentit NO-SE des de les muntanyes cantàbriques fins a la Mediterrània, on desemboca formant un magnífic delta. En el seu camí recull aigües procedents dels Pirineus i les muntanyes cantàbriques pel seu marge esquerre a través d'importants afluent, com l'Aragó, Gállego, Cinca-Segre, etc. Pel seu marge dret rep els afluent procedents del sistema Ibèric, normalment amb menys cabal, com l'Oja, Iregua, Jalón o Guadalpe. En total, es comptabilitzen uns 12.000 km de xarxa fluvial.

En la conca hi ha nombrosos llacs, fonamentalment en les zones muntanyoses. Són els coneguts estanys dels Pirineus, de petit tamany, però de gran bellesa. En altres zones també podem trobar exemples com la llacuna de Sarinyena (Osca), la de Montcornés (Lleida) o la llacuna salada de Chiprana (Saragossa). Menció especial mereix la llacuna de Gallocanta i les salades de Sástago-Bujaraloz, localitzades en conques sense sortida exterior, però en l'àmbit de la conca de l'Ebre.

Aquest ampli i variat territori ocupa, aproximadament, un 20% de la superfície d'Espanya, i en ell viuen uns 2.800.000 habitants, cosa que suposa una densitat de

33 hab./km², molt inferior a la mitjana espanyola de 78 hab./km². Gairebé la meitat de la població es concentra a Saragossa, Vitòria, Logroño, Pamplona, Osca i Lleida.

Pel que fa referència al territori és molt dual. Hi ha una concentració de població en el centre de la vall i grans zones despoblades en el sistema Ibèric i els Pirineus.

Les principals activitats econòmiques són el sector serveis i la indústria, que ocupen el 53,7% i el 26% de la població activa respectivament, i generen el 56,8% i el 29% del valor afegit brut. L'agricultura ocupa l'11,1% de la població activa i la construcció el 9,2%, mentre que el seu valor afegit brut són, respectivament, el 6,6% i el 7,6%.

La renda per càpita mitjana dels habitants de la conca és d'1.185.000 PTA, una mica superior a la mitjana espanyola.

Francisco Badía Navarra, president de la Comunitat de Regants de la presa de la Cerdera

Minusval 2000

Minusval Expo-Fòrum 2000

Un saló per afavorir l'autonomia de les persones

Del 26 al 29 d'octubre d'enguany, la Fira de Lleida acollirà la **8ª edició de Minusval Expo-Fòrum**, que s'ha consolidat com la fira de referència a Espanya en el sector

de les ajudes tècniques, els productes i els serveis adreçats a facilitar la qualitat de vida de les persones.

Minusval Expo-Fòrum ha esdevingut ja una cita ineludible per a les empreses líders, que presenten les seves últimes **novetats tecnològiques**, i pels seus habituals **visitants**: tècnics i professionals experts dedicats a l'atenció i cura de les persones amb discapacitat i la gent gran, els usuaris i els seus familiars, interessats a trobar els millors productes i serveis que millorin la seva autonomia individual, i a

participar en el complet programa de **jornades tècniques, reunions professionals i activitats paral·leles**.

Aquest saló, que afavoreix la promoció, la divulgació i l'intercanvi, comptarà, dins l'àrea d'exposició, a més de les empreses que presenten els seus productes, amb dos noves experiències: la instal·lació d'una habitació completament equipada amb dispositius domòtics per facilitar l'autonomia individual de l'usuari i una exhibició pràctica de gossos com a animals domèstics d'ajuda per a persones amb algun tipus de limitació física.

Entre les nombroses jornades i trobades professionals que tindran lloc durant els dies del certamen, trobarem temes tan interessants com: Oci i lleure amb mobilitat reduïda; El bilingüisme en l'educació del nen sord; Consideracions futures en l'atenció a persones molt grans; La domòtica per a persones dependents aplicada als edificis col·lectius i als habitatges particulars; Noves perspectives en la integració de les persones amb síndrome de Down, i la II Trobada Universitat-Empresa Usuaris sobre el mercat d'ajudes tècniques

i productes i serveis per a tothom a Espanya. Activitats paral·leles com la projecció de la pel·lícula *Extraña petición* i exhibicions esportives de Quads i Submarinisme per a persones amb discapacitat.

Volem destacar, igualment, que dins el marc de **MINUSVAL**, amb S.A.R. la Infanta Doña Cristina de Borbón com a presidenta del Comitè d'Honor, i organitzat conjuntament per la Fundació Institut Guttmann de Barcelona i la Fira de Lleida, tindran lloc també les **XVII Jornades Científiques de la Societat Espanyola de Paraplegia**, i el **VI Simposi Nacional d'Infermeria especialitzada en Lesió Medul·lar**, dos organitzacions de reconegut prestigi que, en la seva reunió anual, congregaran un nombrós grup de professionals de la sanitat.

Aquesta ha estat una visió general, sense voler entrar al detall, del que **MINUSVAL Expo-Fòrum** està preparant per a tots aquells interessats en la promoció de la qualitat de vida i l'autonomia individual de les persones. Un programa obert a tothom sense excepció, perquè entenem que tot avenç en aquest sentit redundarà en benefici de la societat en general. Us hi esperem, doncs.

Candi Villafañe Árboles
Col·laborador tècnic de la Fira de Lleida

Mans perfectes

Les mans són símbol de distinció. Portadores del tacte o reflex del temperament, les mans són una arma de doble joc. Si estan arreglades i boniques són la millor targeta de visita de qualsevol persona.

La mà està composta de 27 ossos i 19 músculs, distribuïts en tres parts: carp, metacarp i dits o falanges.

Quant a la pell, direm que al palmell hi ha més gruix de pell que

a la mà.

CONTACTE AMB TACTE

Per les mans passa, durant tot el dia, gran quantitat d'objectes i substàncies agressives (detergents, productes de neteja...) que destrueixen el mant àcid de la pell, i queden així les mans desprotegides davant de la sequedat i possibles infeccions. Tot això es pot evitar fent ús de guants protectors, no fent anar sabons agressius ni irritants, i aplicant-se

cremes especials per a les mans amb cosmètics hidratants i protectors després del rentat (no totes les cremes de mans del mercat porten aquests cosmètics). Per una altra banda, les mans són com la cara, zones que quasi sempre estan en contacte amb la intempèrie, i per tant estan exposades a la sequedat i desnutrició, i conseqüentment també s'hi produeixen clivelles, aspreses i callositats. Com a tractament